

сти, ми, соціялісти, не кажемо, що система наємної праці була завжди недобра і що капіталісти, які її нині піддержують, є „погані“. Система наємної праці свого часу була рішучо поступом в порівнянню з способами продукції, які панували перед нею. У цій системі продукція, стала без міри видатнішою, чим коли давніше була. За один день можна тепер в многих галузях промислу випродувати десять, сто, а навіть тисяч раз більше багатства чим давнішими простими способами. Однакж треба звернути увагу на дві речі:

Перше: капіталіст, який був у початках машинної продукції умом, що руководив цілою продукцією, через зріст корпорацій і тротів звів ся нині на дармоїда-акціонера а руководство перейшло зовсім на наємних робітників.

Друге: всяке удичшенє машинерії збільшує пайку продукції, яка йде капіталістови, підчас коли робітник дістає лише частину більше для життєвої вигоди, чим діставав за свою працю давніше. Отже він зачинає бачити і зачинає бунтувати ся а в наслідок сего поветас боротьба класів, про яку зараз поговоримо.

Конечно потрібна книжка для кожного, хто хоче докладно розуміти теорію надвижки вартості є „Капітал“ Карла Маркса.

Короткий виклад теорії про надвижку вартості можна पाсти у двох книжочках Маркса „Наємна праця і капітал“ (Wage, Labor & Capital) і „Вартість, ціна і зиск“ (Value, Price and Profit).

Твір Ерікста Унтермана „Марксова наука економії“ (Marxian Economics) і Будіна, „Теоретична система Карла Маркса, [The Theoretical System of Karl Marx] — се також добрі підручники для вичучня теорії надвижки вартості.